

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XI. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Franc. Turnonio S.R.E. Cardinali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

lari potest oportere. Siquidem illi fructus veriores liberali-
tati tuae tibi in eo proposito esse sciunt: tibi honori plus splen-
dore affert, quam ipse honos tibi. Sed de his, quae longiorem
multo postulant orationem, tantum in praesentia dictum sit. Il-
li, quod mei privati in te est officij, ingenue aperteque confite-
or, me tibi maximo tuo merito valde esse obligatum. Recor-
dor enim cum ego essem absens, ac hominum linguosissimum
sevolentissimum iniuria meae fortuna in graue iudiciorum
discrimen esset vocate: te ita suscepisse meas partes & fauendo
& iudicando, & praesens ipse meam causam commendando, ut
nullum prioris officium praetermiseris, quod homini amico a
patrono amplissimo posset tribui. Idque neque tu rogatus à me,
neque illa mecum familiaritate coniunctus: ut eo plus benefi-
cium tuum, & naturae tuae bonitas sua sponte propensa ad me be-
neficio apparet. Quae si studia voluntatis tuae erga me,
aut in memoria mea perpetuo non haerent, aut à me minoris
curam dignum est estimarentur, hominem ipse me non putarem.
Sua autem rursus illis à me referri arbitratur posse meritam gra-
tiam: nimis ample ipse de me, & de meis facultatibus extulimam.
Quae cum ita sint, & cum tua beneficia in me amplissima, e-
go natura certe & voluntate gratissimus, opibus & fortuna tenuior
sum, quam ut possit à me tuis benefactis & meritis officium par-
tem merito à te, ut qua liberalitatis animique praesentia, me ti-
bi ab initio deuincere voluisti: eadem nunc & bonitate, & libera-
litate, animam meam flagrantem desiderio satisfaciendi tibi,
gratiamque referendi, pro relata gratia accipias: meque tuum
recomi & in tuorum numero impium habeas. Ego enim tibi
pollicor ac spondeo, si eandem tu mihi benevolentiam beni-
guamque praestiteris, quam ab initio ostendisti, meque se-
mel susceptum in clientelam perpetuo complexus fueris, datum
me operam, ut ne te huius de me iudicij, & tuae amicitiae erga mo-
runtatis poeniteat. Vale. Carpentoracii.

XI.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT.

Franc. Turnonio S. R. E. Cardinali, S. P. D.

CVATERSIMAS tuas accepi literas, quas Lugduno in Italia.
Quotiens ad me dedisti: librumque Budaei nostri cum his v-
na, cum ipsum mihi per se gratum, tum etiam gratiorem, quod
reuehor ad te. Quamquam ne id ipsum quidem tati, quam quod
illo modo, & cum illa diligentia ueniebat. Dedisti enim mihi a-
moris in me tui insigne testimonium, cum tantam curam suscep-
isti, ut operatum illud donum ad me perferretur. De quo tibi hoc

I s confite-

confirmo, duplicem me cepisse voluptatem, & quod materia digna est eruditae aures, & quod Regis nostri nomen talibus iam scriptis celebrari gaudeo. Budaeus vellem genere ipso orationis aliquanto esset lenior. Summum quidem illius ingenium, & incredibilem doctrinam, tum autem coniunctam his tot ornamentis innocentiam vitam, & probitatem, & dilexi semper, & admiratus sum. Sed mihi humanissime Turmoni, qui tam repente nobis te eripuisti, quaeso ad quod tempus te expectaturi sumus: omnino puto magnis te de rebus esse fuisse missum: tamen numeribus multa circumferuntur, quibus ego neque omnino fidem habeo, neque proflus derogo. Verum alia sunt, quae magis puto ad me pertinere: virgo enim dies & noctes opus illud, cuius tu partem in manibus habes: a qua te lectione abduci laboribus itinerum ac legationis, & plane suspicor, & parum tamen te iactare in eo facere duco. Tuus mihi honos, & tua dignitas cordi est: atque ut legatione prospere feliciterque perfuncta, quod tamen ipsum cum Christiana fidei & Reipublicae commodo coniunctum sit: cum omnium laude & gratia ad tuos te, & ad nos, qui maxime sumus tui, primo quoque tempore recipias. Vale, & nos, quod facis, ama. Carpent. XII. Calend. Febr. M.D.XXXIII.

XII.

IACOB. SADOLET. EPISC. CARPENT.

Antonio Puccio Cardinali S. P. D.

CVm cognovissem ex literis meorum, Laurentium Puccinum patrum tuum, virum amplissima dignitate & omni virtutis gloria florentem, cessasse à rebus humanis, & in eius locum esse successum, qui eundem, quem ille, honoris & auctoritatis gradum obtineres: sanè & dolui animo vehementer, & latus sum. Nam & illius amissi, quem in parentis loco semper habuissem, desiderio commovebar: & tuae amplificatione dignitatis mirum in modum gaudebam. Qua in disceptatione doloris atque laticitiae aliquandiu cum fuisset: rationibus utrinque perpenis atque examinatis, tandem iudicavi equius esse multò, tibi & dignitati tuae gratulari, quam illius obitum decessionemque lugere: praesertim cum hoc à me erga te officium amicitiae vetus nostra requirat: illi autem nihil omnino mali contigerit, quod sit luctu & lamentatione dignum. Nam si vitam illam cogitamus beatam & immortalem, quae in caelo his qui cum fide & pietate hic vixerunt, post mortem à Deo est proposita: nihil omnino earum ferò, quibus illa comparatur, praetermisit Laurentius. Mitto nunc bonitatem, mitto liberalitatem, mitto innumerabiles ab eo, & prope infinitos assidue pro Republica susceptos labores, humanita-